

Sygn. akt VIII U 1449/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2016 roku w Lublinie

sprawy J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty socjalnej

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 27 marca 2014 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. B. prawo do renty socjalnej od 1 lutego 2014 roku do 31 stycznia 2018 roku.

Sygn. akt VIII U 1449/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. B. prawa do renty socjalnej w uzasadnieniu wskazując, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 24 marca 2014 roku ustaliła, że ubezpieczony jest okresowo całkowicie niezdolny do pracy do dnia 28 lutego 2015 roku, jednak niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej- przed ukończeniem 25 roku życia, to jest w okresach od 19 stycznia 1975 roku do 18 stycznia 1993 roku, od 1 września 1994 roku do 27 stycznia 1995 roku, od 1 września 1996 roku do 20 stycznia 1997 roku i od 1 września 1999 roku do 31 stycznia 2000 roku (decyzja k. 16 a.r.).

Z powyższą decyzją nie zgodził się J. B.. W odwołaniu wniesionym w dniu 28 kwietnia 2014 roku podniósł, iż całkowita niezdolność do pracy powstała w okresie nauki szkolnej - od 1 września 1999 roku do 31 stycznia 2000 roku, na okoliczność czego załączył kserokopię opinii biegłego lekarza specjalisty psychiatry, która została wydana w sprawie VII U 860/13. Domagał się zmiany decyzji i przyznania mu prawa do renty socjalnej (odwołanie k. 2-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumenty leżące u podstaw zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca J. B., urodzony w dniu (...), w dniu 28 grudnia 2012 roku wystąpił z wnioskiem o ustalenie prawa do renty socjalnej. Decyzją z dnia 21 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił

ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej w uzasadnieniu wskazując, że Lekarz Orzecznik orzeczeniem z dnia 6 lutego 2013 roku orzekł, że jest on okresowo całkowicie niezdolny do pracy do dnia 28 lutego 2015 roku, jednak niezdolność nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu w okresach od 19 stycznia 1975 roku do 19 stycznia 1993 roku, od 1 września 1994 roku do 27 stycznia 1995 roku, od 1 września 1996 roku do 20 stycznia 1997 roku i od 1 września 1999 roku do 31 stycznia 2000 roku (decyzja k. 14 a.r.).

Odwołanie od powyższej decyzji zostało odrzucone postanowieniem Sądu Okręgowego w Lublinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 listopada 2013 roku w sprawie VII U 860/13. W przedmiotowej sprawie Sąd ten dopuścił dowód z opinii biegłego psychiatry, który uznał opiniowanego za całkowicie niezdolnego do pracy od dnia 28 grudnia 2012 roku (daty złożenia wniosku). Biegły uznał, że orzeczona niezdolność pozostawała w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym w trakcie nauki szkolnej od 1 września 1999 roku do 31 stycznia 2000 roku. Biegły orzekł czas trwania niezdolności do pracy do dnia 30 września 2015 roku (akta Sądu Okręgowego w Lublinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt VII U 860/13, w tym: postanowienie k. 30 a.s., opinia k.16-17 a.s.)

W dniu 7 lutego 2014 roku ubezpieczony po raz kolejny wystąpił z wnioskiem o prawo do renty socjalnej (wniosek k. 1 -2 a.r.).

W toku postępowania orzeczniczego został on skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który w orzeczeniu z dnia 11 marca 2014 roku stwierdził, że J. B. jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 28 lutego 2015 roku, całkowita niezdolność do pracy powstała w dniu 10 maja 2011 roku, istniała w dniu 1 lutego 2014 roku, przy czym nie pozostaje ona w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej, przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej, to jest od 19 stycznia 1975 roku do 18 stycznia 1993 roku, od 1 września 1994 roku do 27 stycznia 1995 roku, od 1 września 1996 roku do 20 stycznia 1997 roku i od 1 września 1999 roku do 31 stycznia 2000 roku (orzeczenie k. 9 a.r.).

W związku ze zgłoszonym zarzutem wadliwości przez Głównego Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w L. oraz sprzeciwem wnioskodawcy, sprawa została przekazana do rozpoznania Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, która po dokonaniu ponownej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego stwierdziła, że odwołujący się jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 28 lutego 2015 roku, całkowita niezdolność do pracy powstała w dniu 10 maja 2011 roku, istniała w dniu 1 lutego 2014 roku, przy czym nie pozostaje ona w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej, przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Orzeczona niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu w okresach od 19 stycznia 1975 roku do 18 stycznia 1993 roku, od 1 września 1994 roku do 27 stycznia 1995 roku, od 1 września 1996 roku do 20 stycznia 1997 roku i od 1 września 1999 roku do 31 stycznia 2000 roku (orzeczenie k. 13 a.r.). Powyższe orzeczenie stało się podstawą wydania zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji organu rentowego (k. 16 a.r.).

W toku sprawy, w celu ustalenia, czy stan zdrowia J. B. sprowadza całkowitą niezdolność do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25-tego roku życia, w nadto w celu ustalenia przewidywanego okresu jego trwania, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza sądowego psychiatry (postanowienie k. 8 a.s.).

W opinii sporządzonej w dniu 1 lipca 2014 roku biegły psychiatra rozpoznał u opiniowanego(...). Uznał badanego za całkowicie niezdolnego do pracy. Ustalił datę powstania niezdolności do pracy od dnia 10 maja 2011 roku, wskazując że trwa nadal, do końca czerwca 2016 roku. W uzasadnieniu biegły podniósł, że J. B. od 10 maja 2011 roku cierpi na (...) Z racji jej nawrotów opiniowany w 2011 roku był dwa razy leczony w Oddziale (...) Szpitala (...) w L., a w kolejnych latach leczył się w Oddziale Dziennym (...) Centrum Medyczne (...) w L. (w roku 2012 i 2013). Od czasu zakończenia ostatniej hospitalizacji skarżący leczy się ambulatoryjnie z dobrym skutkiem, stosuje polecane mu leki.

Z racji stwierdzonej u niego choroby psychicznej biegły wskazał, że odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy, a niezdolność ta istnieje u niego od dnia 10 maja 2011 roku (to jest od początku(...)). Podniósł, że nie ma żadnych wystarczających dowodów stwierdzonych odpowiednią dokumentacją medyczną na to, aby uznać iż przed ukończeniem 18 roku życia, lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia cierpiał on na tę samą co i obecnie(...) która już wtedy sprowadzałaby na niego całkowitą niezdolność do pracy zawodowej (opinia k. 12-14 a.s.).

Zastrzeżenia do wywołanej opinii złożył J. B., domagając się dopuszczenia dowodu z opinii biegłego lekarza psychiatry B. S. (k. 26 a.s.).

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2015 roku Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza psychiatry M. D., któremu zlecił w oparciu o akta i badanie wnioskodawcy ustalenie, czy stan zdrowia wnioskodawcy sprowadza całkowitą niezdolność do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia przewidywanego okresu tej niezdolności do pracy oraz szczegółowego uzasadnienia opinii, po zapoznaniu z dokumentacją zgromadzoną w toku postępowania oraz w sprawie VII U 860/13 (postanowienie k. 27v-28 a.s.).

W opinii sporządzonej w dniu 18 marca 2015 roku biegły psychiatra rozpoznał u opiniowanego (...) Uznał wnioskodawcę za okresowo całkowicie niezdolnego do pracy ze względu na(...) Biegły wskazał, iż całkowita niezdolność do pracy ze względu na (...) istnieje od 10 maja 2011 roku, to jest od daty rozpoczęcia leczenia (...)i twa przez okres 2 lat od daty obecnego badania, to jest do dnia 31 marca 2017 roku.

Biegły uznał, iż z przeważającym prawdopodobieństwem należy uznać opiniowanego za częściowo niezdolnego do pracy od 2009 roku, to jest od czasu wystąpienia zmian w zachowaniu z przyczyn(...) Stwierdził brak niezdolności do pracy ze względu na stan (...) przed ukończeniem przez skarżącego 18 roku życia oraz w czasie nauki szkolnej do ukończenia 25 roku życia.

Po przeprowadzeniu badania wnioskodawcy biegły zdiagnozował u wnioskodawcy objawy (...) W oparciu o analizę zawartą w aktach sprawy dokumentacji medycznej uznał go za okresowo całkowicie niezdolnego do pracy ze względu na stan psychiczny od 10 maja 2011 roku, to jest od daty rozpoczęcia leczenia (...) Uznał, że niezdolność ta istnieje do dnia 31 marca 2017 roku.

Biegły wskazał, że brak jest podstaw do uznania opiniowanego za niezdolnego do pracy ze względu na stan (...)przed 2009 rokiem, przed ukończeniem przez niego 18 roku życia oraz w czasie nauki szkolnej do ukończenia 25 roku życia, pomimo obecnych jego wyjaśnień, które miały subiektywny charakter i w sposób przekonujący oraz jednoznaczny nie wskazywały na występowanie u opiniowanego zaburzeń psychiatrycznych przed 2009 rokiem (opinia k. 34-37 a.s.).

Zastrzeżenia do wywołanej opinii złożył ponownie J. B., który przedłożył do pisma dodatkową dokumentację dotyczącą jego stanu zdrowia (k. 45-48 a.s.).

Postanowieniem z dnia 26 maja 2015 roku Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego (postanowienie k. 51 a.s.).

W opinii uzupełniającej z dnia 29 czerwca 2015 roku biegły psychiatra podtrzymał swoją wcześniejszą opinię. Odnosząc się do przedłożonej dokumentacji wskazał, że w orzeczeniu w sprawie zdolności do czynnej służby wojskowej z dnia 21 marca 1996 roku oraz w orzeczeniu z dnia 18 czerwca 1997 roku nie opisywano występowania(...)i w uznaniu biegłego nie sprowadzały one niezdolności do pracy ze względu na stan psychiczny (opinia uzupełniająca k. 52 a.s.).

W zastrzeżeniach złożonych w dniu 27 sierpnia 2015 roku odwołujący zawniósł o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego psychiatry (k. 61-62 a.s.).

W wywołanej na zlecenie Sądu (k. 64 a.s.) kolejnej opinii uzupełniającej biegły psychiatra podtrzymał stanowisko prezentowane w sprawie. Odnosząc się do zarzutu skarżącego, jakoby sam fakt (...) - nie sprowadzają one zatem niezdolności do pracy ze względu na stan (...) Podniósł, że w przypadku odwołującego, wpisy w wojskowej dokumentacji orzeczniczej z 1996 roku i 1997 roku nie stanowią opisu jednoznacznie wskazującego na (...) Podawane przez opiniowanego problemy z nauką, skutkujące nieukończeniem przez niego szkoły również same w sobie nie były wystarczające, zdaniem biegłego, do rozpoznania zaburzeń psychotycznych (opinia uzupełniająca k. 65 a.s.).

Zastrzeżenia do powyższej opinii złożył J. B., który ponownie zawniósł o dopuszczenie dowodu z opinii psychiatry dr B. S. (k. 77v a.s.).

W opinii sporządzonej na zlecenie Sądu (postanowienie k. 77v a.s.), biegła psychiatra B. S. rozpoznała u J. B. (...) Wskazała, że z prawdopodobieństwem granicznym z pewnością orzeczona niezdolność pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym w okresie do 31 stycznia 2000 roku. Orzekła czas trwania niezdolności do pracy do dnia 31 stycznia 2018 roku. W uzasadnieniu biegła wskazała, że opiniowany rozpoczął leczenie(...)

Analizując dane biograficzne opiniowanego w oparciu o zawartą w aktach dokumentację medyczną (w epikryzie karty informacyjnej z (...) Centrum Medycznego (...) z Oddziału Dziennego w L. odnotowano:(...)Z tego względu w trakcie badania opiniowanego przez Rejonową Komisję Lekarską w dniu 18 czerwca 1997 roku zdiagnozowano u J. B. osobowość(...) Datę powstania niezdolności do pracy biegła ustaliła z prawdopodobieństwem granicznym z pewnością. Podkreśliła, że sam opiniowany w okresie wcześniejszym przyjmował(...)

Biegła wskazała, że aktualnie w badaniu (...) wnioskodawcy dominują objawy negatywne. Badany nie ujawnia objawów (...)(...)

Zastrzeżenia do wywołanej opinii złożył organ rentowy, który wniósł o pozyskanie dokumentacji z (...), pod opieką której pozostawał wnioskodawca w latach 90-tych i po 2000 roku, a także historii choroby z pierwszej hospitalizacji w Szpitalu (...) w L., a następnie o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej orzekających dotychczas biegłych (zastrzeżenia k. 89-91 a.s.).

Po przedłożeniu dodatkowej dokumentacji lekarskiej, postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2016 roku, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii uzupełniającej psychiatrii B. S. (postanowienie k. 106 a.s.).

W opinii sporządzonej w dniu 18 kwietnia 2016 roku biegła psychiatra, po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy, zawartej w nich dokumentacji medycznej, zapoznaniu się z zarzutami do opinii, z dołączoną dokumentacją medyczną - kserokopią historii choroby z (...) i historią choroby z hospitalizacji w Szpitalu (...) (...) w okresie od 10 do 19 maja 2011 roku, w całości podtrzymała swoje stanowisko prezentowane w sprawie. Podniosła, że dokumentacja medyczna z Poradni Lekarza Rodzinnego (...) w L. przy ul. (...) od dnia 2 lipca 2004 roku dotyczyła głównie stanu somatycznego opiniowanego. Dopiero podczas wizyty w dniu 13 czerwca 2011 roku odnotowano zgłoszenie się (przed tygodniem) opiniowanego do psychiatry - otrzymał O.. Fakt nieodnoszenia się w dokumentacji do stanu (...)pacjenta w żadnym razie nie wyklucza występowania u niego (...) W czasie wizyty lekarz podstawowej opieki zdrowotnej koncentrował się na zgłaszanych przez opiniowanego objawach somatycznych.

Odnosząc się do historii choroby z hospitalizacji (...)wskazywała, że matka opiniowanego opisując (...) przy ul. (...). Rozpoczął 3 razy. Podał, że w 2000 roku miał (...)

(...)

W piśmie z dnia 7 czerwca 2016 roku organ rentowy wniósł zarzuty do wywołanej opinii, wnosząc o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego psychiatry (k. 115-116 a.s.).

W drugiej opinii uzupełniającej z dnia 20 lipca 2016 roku sporządzonej na zlecenie Sądu (k. 119v a.s.) biegła psychiatra po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy, zawartej w nich dokumentacji medycznej oraz po zapoznaniu się z

zarzutami do opinii zawartymi w piśmie procesowym ZUS podtrzymała dotychczas prezentowane stanowisko w sprawie. Podkreśliła, że brak dokumentacji medycznej z leczenia ze spornego okresu nie może być wystarczającą przesłanką do orzeczenia braku niezdolności do pracy w tym okresie. Biegła wskazała, że wnioski opinii oparła nie tylko na badaniu (...)

Ustosunkowując się do wcześniej wydawanych w sprawie opinii podniosła, że biegły psychiatra M. D. w swojej opinii z dnia 10 września 2015 roku uznał wprawdzie opiniowanego za całkowicie niezdolnego do pracy od daty rozpoczęcia leczenia(...), to jest od dnia 10 maja 2011 roku, ale z przeważającym prawdopodobieństwem uznał opiniowanego za częściowo niezdolnego do pracy od 2009 roku, to jest od czasu wystąpienia zmian w zachowaniu z przyczyn(...)Uznał zatem, że (...) istniały przed 2009 rokiem, ale w jego opinii, skutkowały one częściową niezdolnością do pracy.

W uznaniu biegłej, rozpoznawane u wnioskodawcy (...)

Na rozprawie w dniu 15 grudnia 2016 roku wnioskodawca wniósł o pominięcie dowodu z opinii biegłych lekarzy psychiatrów dr J. U. i dr M. D.. Domagał się ustalenia prawa do renty socjalnej od 1 lutego 2014 roku do 31 stycznia 2018 roku (k. 135 a.s.).

Pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o pominięcie dowodu z opinii biegłej psychiatry B. S. (k. 135 a.s.).

Stan faktyczny w sprawie Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o analizę dokumentacji rentowej i medycznej ubezpieczonego oraz na podstawie przeprowadzonych w toku postępowania sądowego dowodów z opinii głównych i uzupełniających biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu psychiatrii: M. D., J. U. i B. S..

Przy czym to dowód z opinii biegłej B. S. okazał się kluczowy dla rozstrzygnięcia sprawy. W ocenie Sądu, opinie wydane przez biegłą psychiatrę B. S. były miarodajne, jasne i spójne, a wysnute z nich wnioski logiczne i właściwe, zaś uzasadnienie opinii głównej i uzupełniających było wyczerpujące i przekonujące. Specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen. Opinie biegłej z zakresu psychiatrii B. S. zostały wydane po uprzednio przeprowadzonych badaniach ubezpieczonego oraz zapoznaniu się ze zgromadzoną w sprawie dodatkową dokumentacją medyczną. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, przy wykładni art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej sądy ubezpieczeń społecznych powinny brać pod uwagę specyfikę (...), ich powstania (etiologii) i przebiegu. Nie jest możliwe oparcie się wyłącznie na dacie ujawnienia objawów zewnętrznych choroby i rozpoczęcia przez wnioskodawcę udokumentowanego leczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2011 roku, I UK 6/11, LEX nr 1026617).

W świetle powyższego, Sąd Okręgowy nie posiłkował się w powyższych ustaleniach wywodami dotyczącymi datą powstania całkowitej niezdolności do pracy, to jest 10 maja 2011 roku (pierwszej (...)), na którą wskazywali biegli psychiatry J. U. (k. 14 a.s.) oraz M. D. (k. 36-37, k. 52, k. 65 a.s.). W tym zakresie Sąd nie uwzględnił wniosków płynących z opinii wskazanych wyżej biegłych psychiatrów.

W uznaniu Sądu, niekorzystanie we wcześniejszym okresie przez ubezpieczonego z pomocy psychiatrycznej w zakresie odczuwanych przez niego dolegliwości nie mogło być traktowane równoznaczne z niewystępowaniem u niego tych dolegliwości. W rzeczywistości, ubezpieczony od wielu lat zmagał się ze stwierdzonymi u niego(...) Prawdziwość takiej tezy potwierdzają wnioski opinii biegłej z zakresu psychiatrii B. S. (k. 81, k. 107, k. 122 a.s.), która sporządziła opinię główną oraz dwie uzupełniające w oparciu o dodatkową dokumentację medyczną, przedłożoną przez wnioskodawcę w toku postępowania (k. 96-105 a.s.). W tym zakresie biegła wskazała, że całkowita niezdolność wnioskodawcy, do pracy ze względu na(...)

Biegła psychiatra B. S., wnioski co do daty powstania schorzenia oraz całkowitej niezdolności do pracy skarżącego wyprowadziła z analizy jego drogi życiowej oraz historii choroby, na podstawie istniejącej dokumentacji medycznej, zapisów lekarzy leczących oraz danych z wywiadów. Tym samym skutecznie podważyła wiarygodność ustalenia przez organ rentowy oraz biegłych J. U. (k. 14 a.s.) oraz M. D. (k. 36-37, k. 52, k. 65 a.s.) daty powstania u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy. Momentem powstania(...) jak podkreśliła biegła, nie był moment pierwszej hospitalizacji. Hospitalizacja była spowodowana zaostrzeniem choroby, a nie datą jej powstania. Na wcześniejszą datę powstania choroby oraz całkowitej niezdolności do pracy wskazywała linia życiowa wnioskodawcy, co szczegółowo opisała w opiniach.

Podnoszone przez organ rentowy zarzuty dotyczące braku obiektywnych dowodów potwierdzających ustalenie przed 31 stycznia 2000 roku całkowitej niezdolności do pracy wnioskodawcy, nie mogły odnieść zamierzonego skutku. Biegła wobec braku dokumentacji z leczenia psychiatrycznego wnioskodawcy sprzed tej daty władna była ustalić zdolność do pracy J. B. na podstawie dowodów pośrednich:(...)

Nie ma racji organ rentowy twierdząc, że biegła nie była uprawniona do wyciągania takich wniosków na podstawie wiedzy o aktualnym stanie choroby skarżącego. Wręcz przeciwnie, takie wnioski są jak najbardziej uprawnione. Nie można na zachowanie skarżącego z okresu wczesnej młodości patrzeć i tłumaczyć ich tak, jakby w późniejszym okresie nie zdiagnozowano u niego(...)co czynił w podnoszonych zarzutach organ rentowy (k. 89-91 a.s., k. 115-116 a.s, k. 127-128 a.s.).

Dlatego też Sąd Okręgowy w pełni podzielił ustalenia biegłej psychiatry B. S., że (...) rozpoczął się u wnioskodawcy już przed dniem 31 stycznia 2000 roku. Z tego powodu J. B. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, całkowita niezdolność do pracy powstała przed 31 stycznia 2000 roku i trwa do 31 stycznia 2018 roku. Stan zdrowia wnioskodawcy uniemożliwia odwołującemu wykonywanie jakiegokolwiek pracy.

Z tych też względów brak było podstaw do pominięcia w całości wniosków z opinii biegłej psychiatry jako sprzecznej z opiniami pozostałych biegłych psychiatrów, którzy uprzednio wypowiedzieli się w sprawie, o co wnosił organ rentowy w piśmie z dnia 26 sierpnia 2016 roku (k. 127-128 a.s.) oraz na rozprawie w dniu 15 grudnia 2016 roku (k. 135 a.s.).

Sąd nie uwzględnił powyższego żądania, uznając sprawę za należycie wyjaśnioną. Sąd Okręgowy miał przy tym na uwadze stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 27 lipca 2010 roku (II CSK 119/10, LEX nr 603161) oraz postanowieniu z dnia 19 sierpnia 2009 roku (III CSK 7/09, LEX nr 533130) zgodnie z którym Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszych opinii biegłych lub opinii instytutu, gdy zachodzi taka potrzeba, a więc wtedy gdy przeprowadzona już opinia zawiera istotne luki, jest niekompletna, bo nie odpowiada na postawione tezy dowodowe, niejasna, czyli nienależycie uzasadniona lub nieweryfikowalna, to jest gdy przedstawiona ekspertyza nie pozwala organowi orzekającemu zweryfikować zawartego w niej rozumowania co do trafności wniosków końcowych.

Odwołanie wnioskodawcy J. B. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (Dz. U. 2013, poz. 982 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej, całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej, przed ukończeniem 25 roku życia, albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Przyznanie prawa do renty socjalnej wymaga przede wszystkim ustalenia całkowitej niezdolności do pracy. W myśl art. 5 ustawy, ustalenia tego dokonuje się na zasadach określonych w ustawie z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2016, poz. 887 ze zm.). Ustawa ta za całkowicie niezdolną do pracy uważa zaś osobę, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art. 12 ust. 2). Zgodnie zaś z treścią art. 13 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy

biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Wskazać należy, iż renta socjalna ma charakter świadczenia zabezpieczającego, a jej celem jest kompensowanie braku możliwości nabycia uprawnień do świadczeń z systemu ubezpieczenia społecznego ze względu na to, że całkowita niezdolność do pracy powstała przed wejściem na rynek pracy, zaś warunkiem koniecznym jest stwierdzenie całkowitej niezdolności do pracy.

Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do ustalenia, iż wnioskodawca jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. W sprawie spełniony został również drugi warunek, albowiem ustalony stopień niezdolności pozostaje w bezpośrednim związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 25 roku życia.

W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia warunki do ustalenia mu prawa do renty socjalnej. W okresie od 1 września 1994 roku do 27 stycznia 1995 roku oraz od 1 września 1996 roku do 20 stycznia 1997 roku był słuchaczem (...) im. T. K. w L. (k. 6 a.r.), od 1 września 1999 roku do 31 stycznia 2000 roku uczniem(...)w L. (k. 7 a.r.).

W konsekwencji stwierdzić należy, iż wnioskodawca, z uwagi na stan(...) nie jest zdolny do podjęcia jakiejkolwiek pracy, a zatem jest całkowicie niezdolny do pracy. Nadto niezdolność ta powstała przed 25 rokiem życia, a zatem wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki do skutecznego ubiegania się o przyznanie prawa do renty socjalnej.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze powyższe przepisy, Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił J. B. prawo do renty socjalnej od dnia 1 lutego 2014 roku, to jest od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie (art. 129 ust. 1 cyt. ustawy o emeryturach i rentach z FUS). Czasokres niezdolności do pracy wnioskodawcy Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o datę wskazaną w opinii biegłej psychiatry i żądanie wnioskodawcy (k. 135 a.s.), do dnia 31 stycznia 2018 roku.

Z tych względów i na mocy powołanych wyżej przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.